

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem
omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S.
Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum
triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

Svmmarivm Homiliæ Decimæsextæ Sequentis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

qui islelem, imò sepe turpioribus inquitur. Omnis ecclesis accurrat Magister, & his & illis salutaria dat præcepta; quod in regno suo selem æquiat primariam, qui se ceteris reddit inferiorem; omnibus autem se exemplum pro-

ponit humilitatis, ceterarumque virtutum, quas imitentur ipse, qui dedit animam suam redemptionem pro multis; ut ex ea gratiam in hac vita, & in altera gloriam assequamur æternam. Amen.

S V M M A R I V M

HOMILIÆ DECIMÆSEXTÆ SEQVENTIS.

NOSTRI est intentio Evangelij, historiz huius narratione nobis ostendere, quod verbis postmodum dixit D. Ioannes, quod ille qui habuerit substantiam huius mundi, & pauperi necessitatem habenti liberalis non succurrerit, se sciat esse condemnandum. *a.* Quocirca litem hic format Christus, de diuite epulone, suis instructam articulis, accuratius multo, quam vnquam potuerint Bartolus, & Baldus. Primò: supponit, ut maiorem syllogismi propositionem: Omnis qui habuerit substantiam huius mundi, egeno tenetur succurrere pauperi. *b.* Adiungit minorem, atqui hic diues erat, & mundi substantia ad luxum opulentus. *c.* Tertium addit. Quod fratrem suum viderit necessitatem habere, sed nec ei viscera aperuerit misericordiz. *d.* Hinc eius colligit damnationis sententiam, velut ultimam conclusionem; quæ mandabatur executioni, ambobus morientibus: pauperem enim latantes Angeli in sinum Abraham detulerunt: diues autem sepultus est in inferno condemnatus. *e.* Infausta sepultura. *f.* Aquæ guttulam ab Abraham postulanti, respondet ille, se nequaquam illi concessurum; & iustiz eius damnationis, pauperisque æternæ Lazari beatitudinis causam declarat.

§. 1. Tenentur diuites dare elemosynam; quod si non de leviori damnabimur, ut redit Christus probat hac historia iis, qui suam doctrinam explodebant. §. 2. Huius diuitis supplicium sit ipsi exemplo diuitibus, ut pena Caini. §. 3. Vult Deus, ut diues subueniat pauperi, ut calum terræ, & Romachus corporis partibus. §. 4. Sunt diuitie aquæ cisterna, illis diues utatur, sed fontes illas faciat pauperibus. §. 5. Confundit Deus diuitem, non facientem	elemosynam, ut Dominus suum aconominum. §. 6. Argumentum admirabile nobis proponit D. Ioannes, quod diues, qui proximi non miseretur, quem videri inopia laborantem, Deus non amet. §. 7. Se Deus exhibet in paupere, in quo tuam erga illum possis operibus probare dilectionem. §. 8. Homo quidam erat diues. Manifestat Dominus, diuitem illum fuisse etiam peccatorem. §. 9. Diues. Ex se peccatum non est, esse diuitem,

- sitem, nec quidem diuitias optare moderas.
- §. 10. Induebatur. Non est de se malum quod quis se vestiat honeste, nec Deo de se placent in vestitu fordes.
- §. 11. Epulabatur. Non ut peccatum arguitur, celebrare conuiuia, imo potest esse meritum, ut in multis patet.
- §. 12. Vocat D. Ioannes diuitias, substantiam huius mundi, sicut D. Paulus, fidem rerum sperandarum substantiam.
- §. 13. Erat quidam mendicus, Tribus articulis huius causa describitur, quod mundi habuerit substantiam, quod fratrem vidit necessitatem habere, & clausit viscera sua ab eo.
- §. 14. Sed & canes. Inducit Dominus canes, ut testes, quibus euidenter hoc probat, sicut asinam contra Balaam.
- §. 15. Mortuus est diues, Dissimiles fuerunt diuitis & pauperis obitus: ac in eo quod notat Euangelista, sibi similes.
- §. 16. Factum est ut moreretur mendicus: Sicut moriente Lazaro eius quoque mortua

- est paupertas, ita moriente diuite, periret diuitie.
- §. 17. Sepultus est in inferno. Triste sepulchrum quod describit Isaias, & vidit Ezechiel meritum omnibus exhorrendum.
- §. 18. Dum esset in tormentis. Est infernum locum tormentorum, sicut cuius deliciarum, quae omnem superant intellectum.
- §. 19. In valle Tophet depingit Isaias infernum.
- §. 20. Hos cruciatum graphicè delineat Angelus D. Ioanni, quorum, ait, consideratio patientiam in Sancto operatur.
- §. 21. Eleuans oculos. Ex inferno tantum ea vidit epulo, quae possent adferre cruciatum, & haec quoque tantum videbant damnati.
- §. 22. Pater Abraham. Mera fuerunt deliramenta, quae diues ille in inferno petiit, nec obtinuit.
- §. 23. Recipisti bona. Ex iustitia procedit Abraham sententia, quae declarat, cur hic peccatores foris ur: iusti vero crucientur.

HOMILIA XVI

DE DIVITE EPVLONE, ET PAUPERE LAZARO.

Tertio die Iouis Quadragesimæ.

Homo quidam erat diues, & induebatur purpura & bysso, Sec. Luc. 16.

63

HOMINEM SANCTUM EVANGELIUM, processus est formatus, quem Dominus noster instruit per diuinum suum scribam Diuam Lucam, de duobus in hac vita multum inter se sed magis adhuc in morte discrepanti-

bus. Diues vnus alter pauper. Diuiti licet intentat quod pauperem fame enecuerit, cum enim tantis opibus afflueret, iudicis ut indueretur byssis, ac vestibus quondam, purpura ecce que splendidis, rebus vique, superbus ornaretur, cunctis autem vita deditus, ne vno quidem praeterito viueret basilice, instructa surge-